

The Holy See

PAPIN NAGOVOR UZ MOLITVU ANĐEO GOSPODNJI

Nedjelja, 8. kolovoza 2021.

[Multimedia]

Isus – kruh života

Draga braćo i sestre, dobar dan!

U Evanđelju današnje liturgije, Isus nastavlja propovijedati narodu koji je vidio čudo umnoženja kruhova i poziva te ljude da učine važan iskorak: nakon što su primili manu kojom je Bog tažio glad ocima na dugom putovanju kroz pustinju, sada primjenjuje taj simbol na samoga sebe. Kaže jasno: „Ja sam kruh života“ (Iv 6, 48).

Što znači *kruh života*? Kruh je potreban da bi se preživjelo. Onaj tko je gladan ne traži birana i skupa jela, nego kruh. Tko je bez posla ne traži velika primanja, nego posao koji će mu osigurati „kruh“. Isus se objavljuje kao kruh, to jest kao ono bitno, prijeko potrebno za svakodnevni život, bez njega ništa ne ide. Ne kao *jedan* od kruhova, nego *Kruh* života. Drugim riječima, mi, bez njega, umjesto da živimo, životarimo, zato što samo On hrani dušu, samo On nas oslobađa od onog zla koje sami ne možemo svladati, samo On nam daje osjećati se voljenima, čak i ako nas svi razočaraju, samo On nam daje snagu ljubiti i opraštati u teškoćama, samo On daje srcu onaj mir za kojim traga, samo On daje vječni život kad ovozemaljski život skonča. On je kruh nasušni života.

„*Ja sam kruh života*“, kaže. Ostanimo na toj prekrasnoj Isusovoj slici. Mogao je pribjeći argumentaciji, dokazivanju, ali – znamo to – Isus govori u prispodobama i u tom izrazu: „Ja sam kruh života“ sažima uistinu čitavo svoje biće i čitavo svoje poslanje. Vidjet će se to na kraju, na

Posljednjoj večeri. Isus zna da Otac traži od njega ne samo da daje ljudima jesti, nego da daje samoga sebe, da lomi samoga sebe, vlastiti život, vlastito tijelo, vlastito srce kako bismo mi mogli imati život. Te Gospodinove riječi bude u nama *čuđenje zbog dara euharistije*. Nitko na ovome svijetu, koliko god da volio drugu osobu, ne može joj se dati za hranu. Bog je to učinio i čini za nas. Neka nas iznova obuzme to čuđenje. Učinimo to klanjajući se Kruhu života, jer klanjanje ispunja život čuđenjem.

U Evanđelju, međutim, umjesto da se čude, ljudi se sablažnjavaju. Misle: „Toga Isusa mi poznajemo, poznajemo mu obitelj, kako nam može reći: Ja sam Kruh koji je s neba sišao?“ (usp. rr. 41-42). Možda se i mi sablažnjavamo: više bi nam nekako odgovarao Bog koji je na nebu, da nam se ne miješa u ovozemaljske poslove koje vodimo. Bog je, međutim, postao čovjekom da uđe u konkretnost ovoga svijeta, da uđe u našu konkretnost, Bog je postao čovjekom za mene, za tebe, za sve nas, da uđe u naš život. I zanima ga sve što je vezano uz nas život. Možemo mu govoriti o osobama koje su nam drage, o svom poslu, o svom danu, o mnogočemu. Možemo mu reći sve zato što Isus želi tu prisnost s nama. Što ne želi? Ne želi da njega koji je kruh svodimo na „prilog“, ne želi da ga se zanemaruje i gurne u zapećak, ili da mu se utječemo u pomoć samo kad nam treba.

Ja sam kruh života. Bar jednom dnevno se okupimo zajedno blagovati; možda navečer, u obitelji, nakon dana provedenog na poslu ili u učenju. Bilo bi lijepo, prije lomljenja kruha, pozvati Isusa, kruh života, jednostavno ga zamoliti da blagoslovi ono što smo učinili i ono što nam nije pošlo za rukom. Pozovimo ga u kuću, pomolimo se po „domaći“. Isus će biti s nama za stolom i bit ćemo nasićeni jednom većom ljubavlju.

Neka nam Djevica Marija, u kojoj se Riječ utjelovila, pomogne rasti iz dana u dan u prijateljstvu s Isusom, kruhom života.

Nakon Angelusa

Draga braćo i sestre,

Pozdravljam sve vas, Rimljane i hodočasnike iz raznih zemalja: obitelji, župne skupine, udruge i pojedine vjernike. Posebno pozdravljam predstavnike pastorala mladih iz Verone, mlade iz Crevalcorea, mlade iz Scandiana kao i mlade iz salezijanskih kuća u Trivenetu koji su u Rim došli biciklom. Bravo, čestitam!

Svima vam želim ugodnu nedjelju. Ne zaboravite, molim vas, moliti za mene. Dobar tek i doviđenja!

Copyright © Dicastero per la Comunicazione - Libreria Editrice Vaticana